

KYTIÁČKA SNĚŽÁNEK

Stáda, 05. února 2020

Bylo to dávno, v minulém století, kdy jsem nosila mamince malou kytičku sněžánek. Kúpovala jsem ji na rohu před detským domem, kam jsem téměř denně jezdila do tátny v prvním patře. Později, sotva o deset let, jsem dostávala ji. Kupodivu, obě tyto kytičky byly v téžinou ve stejném stavu: tedy pomačkané, povadlé. Já je měla po cestu domů v kapse (pamatuju se, že stály celá dvě koruny), máni padnaci mi je v téžinou vnovali a pátmed jsme se loučili posledně pusou.

Touhle dobou bály vajíde, babky sedály na stoličkách, u nohou košík plný malinkých kytiček. Bylo jich tolik, a vajíechny vytrhali. Ani nevím odkdy panuje ten veliký zákaz jejich trhání a prodávání, od kdy jsou sněžánky chráněny.

- V minulosti byla sněžánka podsněžník nejrozšířenější jarní rostlinou v Česku, v současné době ji hradíme mezi ohrožené a chráněné druhy, což je následkem pátmedevím ztráty pátmírozeného biotopu a velikého trhání v době květu.

- Na vání v země se jí vyskytuje pouze ostrávkovitě, poměrně hojně roste například na Opavsku a Zlínsku.

- V významnými lokalitami v ČR jsou například paměťka Sněžánky ve Vysokém lese a pátmírodně Sedlnické sněžánky.

- (tolik wikipedie) Dnes, kdy jsem zvolna šla na ulici kolem pátmedzahrádek, a objevila malý trs těchto sněžánků prvních květů, jsem si to vajíechno pátmípomněla. To dávno hoiá dilema, jestli si koupit pár horkých kaštanů, prodával celou zimu jeden Slovák pátmed kinem Sevastopol, nebo pátmívážně domů do hrsti schovanou kytičku. Vánínou dopadlo buď podle máry hladu a podle máry pátmípadněch provinění, která jsem tím chtěla odinit.

Byly nesměrně milé, vajídy potály, ale te je mi zpětně nesměrně líto, kdy si vzpomenu na tu záplavu, kterou oných pár korun každoročně vytrhali... Trhali, trhali, a jich máme jen sem tam pár. Ale stejně - vzpomněňte taky na malý pugátky?

d@niela